III 60

KWIATY POLNE.

ZBIÓR

PIEŚNI OJCZYSTYCH Z POLSKIEJ NIWY

PRZEZ

PALMĘ

UKRAINKĘ.

I.

POWRÓT Z WYGNANIA.

1860.

SONET

Słowa przez O. K.

POŚWIĘCONE

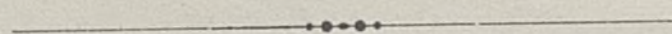
J. C. M 1860.

MUZYKA

poświęcona

PANI SEMBRICH-KOCHAŃSKIEJ.

KRAKÓW.
W DRUKARNI UNIWERSYTETU JAGIELLOŃSKIEGO
pod zarządem Anatola Maryana Kosterkiewicza.
1886.

POWRÓT Z WYGNANIA.

Andante sostenuto.

F. PIANO.

p

CANTO.

mf *f*

Jakież to niebo na—demną ja—śnie — je Kraków, Karpaty
Już do was wrócić gdym stracił na—dzie — ję Gdy smętne czoło

p *sf*

ridard e dim. *a tempo*

Oj—czyzna, ro—dzi—na! Czy no—we ży—cie dla mnie się za—czy-na
pod szronem się zgi—na Promienna szczęściem wy—bi—ja go—dzi—na

rit. e dim. *f*

cresc. riten: a tempo.

ff p

Czy żar roz-pa—czy w ser-cu mem nie tle — je Czy nowe ży — cie

Lecz słońce żywych u—marłym nie grze—je! Promienna szczęściem

riten: a tempo:

ff pp

1mo acelerando.

dla mnie się za—czy-na, Czy żar roz—paczy w ser — cu mem nie

wy—bi—ja go—dzi--na:

acelerando.

1mo

ff

tle — — — je

Da Capo.

sempre piu

al Segno.

crescendo

ff

2do
dim. e rallentardo

Lecz słońce ży — wych u — mar — łym nie grze —

2do
Recitativo.

je. Ja was wi—działem o—czyma mej du—szy

W nocach bezsennych w dzikim kajdan chrzęście Które dziś śpiewny A—nio--ła głos

kru—szy, Nie raz ach nie raz zakrwawio—ne pię — ście Chciały przybliżyć

koniec mej ka—tu—szy Zniosłem mąk ty—le lecz czy zniosę szczęście?

f

poco a poco rall: *ritard.*

Zniosłem mąk ty — le lecz czy znio — się szczęście!

Il ritorno dell' esiglio.

Ante. sost. *mf* *f* *rit. e dim.*

Canto v. 1ma.

Che ciel, qui sopra sopra mi luce? Casa natal mi Patri—a Cracovia

a tempo *f* *cresc.* *ff* *p* *rit.*

E'l nuova vita per me ci si a—pre O la dispe--razion piu nel cuor non arde?

a tempo *ff*

E'l nuova vita per me ci si apre O la dispe—razion piu nel cuor non

v. 2da. *accelerando.*

f *ff* *mf* *f*

ar—de Già ri-tor-nar'a Voi perdidi'l speranza s'incurva mesto

rit. e dim. *a tempo* *p*

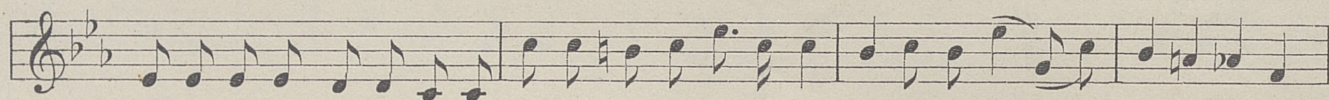
sotto bruna il fronte Baggiosa suona l'hora fortuna—ta Ma il sol dei vi—vi,
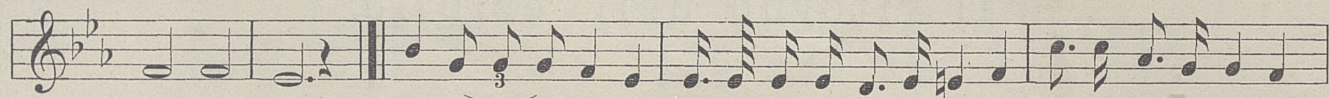
pp *f* *sf* *dim.*

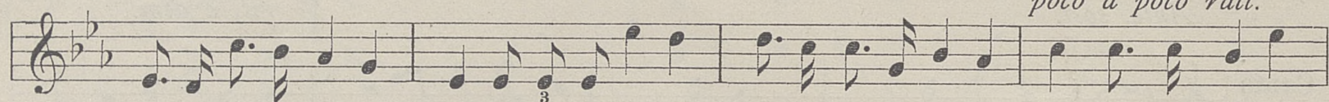
non scalda i morti Baggiosa suona l'hora fortuna—ta Ma il sol dei—vi—vi

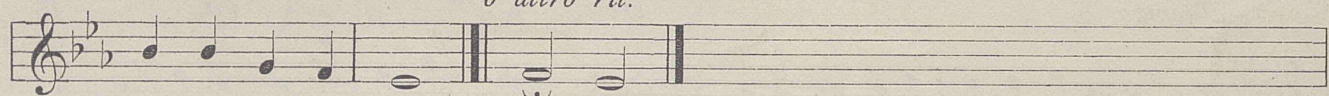
rall. *Recitativo.*

non scalda i mor — ti. Vi ho veduti ne nozze vegliate

Cogl'oc chi dell' ani—manel strepi—to de' vinco--li Che oggi contrisce la voce dell'

An—ge—lo. Moltissime volte coll' in sangnina-te pugne Terminar vole—va

poco a poco rall.
l'orribil' supli—cio Pati—ví le pene Pa-ti—vi le pene so—ste—ne—ronne

o altro rit.
la—fe—li—ci — ta ta

